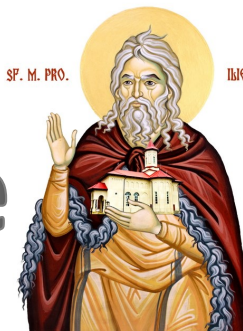

Speranța Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica după Nașterea Domnului (a Sfinților Iosif Logodnicul, David Proorocul și Iacob, ruda Domnului. Fuga în Egipt)

Apostolul citit ni-l arată pe Sf. Apostol Pavel apărându-se în fața celor care spuneau că nu e apostol adevărat fiindcă nu face parte dintre cei 12 și încercau astfel să-i submineze autoritatea duhovnicească în fața ucenicilor săi, ca să-i atragă pe aceia la dâșii, respectiv la viziunea lor deformată asupra creștinismului.

Sf. Pavel arată că nu a învățat credința creștină de la cineva, de la un apostol, după ce Domnul Hristos l-a chemat la Sine și din prigonitor vajnic l-a prefăcut în propovăduitor, în misionar. Nu a căutat să se lipească de o figură cu autoritate în Biserică, ci a stat ca pustnic 3 ani în Arabia, unde a învățat Evanghelia de la Domnul Însuși, umplându-se de har și înțelepciune, apoi a fost trimis la muncă de apostol, ceea ce a și făcut de atunci. Când s-a întâlnit cu Sf. Petru, sau cu Sf. Iacov ruda Domnului, aceștia nu au făcut

decât să recunoască harul Duhului Sfânt care sălășluia într-însul și misiunea de Apostol căruia i se încredințaseră în primul rând neamurile, păgânii, și nu evreii răspândiți prin toată lumea antică.

Ce învățăm și noi creștinii obișnuiți de aici?! Că fiecare, pe lângă ce citim, ce auzim, ce vedem din ale credinței, în Biserică, la duhovnic, la Trinitas radio și TV, contează să avem o relație proprie și personală, vie, simțită cu Dumnezeu, pe care să o putem urmări în etapele vieții noastre, care să fie temelia și structura de rezistență a credinței noastre și a relației noastre cu Dumnezeu și cu Biserica. Celelalte pe care le-am amintit, pot lămuri, aprofunda, adăuga, împodobi sufletul, dar ce contează în primul rând sunt cele pe care le descoperim, le simțim, le făptuim noi înșine și le verificăm, e adevărat, autenticitatea, pe învățătura sfinților care au trăit credința înaintea noastră și mai bogat ca noi.

Așadar, prezența lui Hristos și a Duhului Sfânt în făptura noastră se cere pricepută, simțită și lucrată de fiecare. Cu cât ne rugăm mai mult, cu atât vom simți această prezență și această frecvență pe care circulă înțelepciune și putere. Cu cât postim mai bine și mai aspru, cu atât se liniștesc cele lumești ale noastre și încep să răsară ca niște ghiocei mugurii duhovniciei. Cu cât mergem mai des la biserică, se trezește în noi dorul de împărtășire cu Trupul și

Sângele Domnului și de apropiere de Dumnezeu în Duhul Sfânt. Cu cât conlucrăm și ne lăsăm ajutați de duhovnic, datele credinței încep să se prefacă în realități de viață. Cu cât suntem mădulare mai vii și mai rodnice ale familiei și ale trupului Bisericii, cu atât și lucrurile pe care le-am făcut din tradiție, sau mecanic, din inerția lui "așa se face", încep să aibă sens, frumusețe și viață: Botezul, căsătoria, încumetrirea, pomenirea celor adormiți, mersul la hramuri, pelerinajele la locuri sfinte și oameni duhovnicești, ca și mărunțișurile de fiecare zi, mai întâi se împănază cu credință, apoi credința de vine trupul și restul podoabele.

Urmărind în **Sf. Evanghelie** cum a fost viața Sfintei Fecioare, a Pruncului Sfânt și a dreptului Iosif călăuzită de Dumnezeu prin îngerii Săi, cum au fost mereu învăluiti de grija, de harul Lui, cum totul a avut un înțeles și un scop, ne gândim la viața noastră, căci și noi, prin Hristos, am fost înfiați de Tatăl ceresc.

Planul lui Dumnezeu cu noi depășește cele mai optimiste visuri pe care le avem cu viața noastră și a celor dragi nouă, conflictul apare când din cauza păcatelor, începem să avem așteptări false și ne construim imagini inspirate de cel viclean cu viitorul nostru, cu ce ne-ar liniști și ne-ar face fericiți. Dacă ne trăim credința, cum spuneam la tâlcuirea Apostolului, toată viața ne vom întreba, cum spune Sf. Marcu Ascetul, mai ales la răscruce de drumuri, în

primul rând ce ar vrea Dumnezeu să facem, ce semne indică direcția cea bună, ce indicii ne-au lăsat îngerii sfinți asupra parcursului binecuvântat de Dumnezeu, pe care nu ne irosim forțele în zadar.

Cei alături de noi sunt mereu mai mulți decât dușmanii noștri, doar că prietenii rămân adeseori nevăzuți ochilor trupești, lăsându-se observați doar cu ochii minții, cu ochii credinței. "Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult, la faptele mâinilor Tale m-am gândit", zicea psalmistul în Psalmul 142, zidindu-și viața atât de agitată pe istoria relației cu Dumnezeu și nu pe amenințările care îl înconjurau zilnic.

Toate prin câte ne trece Dumnezeu sunt spre maturizarea, spre creșterea noastră, spre pregătirea întru cele veșnice și netrecătoare, cele fără durere, întristare și suspin. Toate au o înțelepciune pe care o sesizăm abia după parcurgerea unei experiențe, unei situații. Cine s-a fi gândit că emigrarea în Egipt a lui Mesia împlinea o profeție care la prima vedere era despre poporul întreg Israel, numit fiu al Celui Preaînalt, și nu despre o persoană? Cine s-ar fi gândit că aceasta s-a făcut ca să pricepem că Hristos e capul Bisericii, iar noi mădularele ei vii? Că în El avem cetățenie cerească, devenim toți fii, suntem recapitulați în El, cum spune învățătura de credință ortodoxă, ca în El să ne mișcăm și să fim cu adevărat?

Cine să priceapă atunci că nu era important să locuiască Mesia în Betleem, unde zicea profetul că trebuie să se nască? Nu degeaba apostolul Natanael nu a priceput ce caută Mesia în Nazaret, dar întâlnirea cu El l-a făcut ucenic pe viață, acea întâlnire personală cu Mesia de care am tot vorbit până acum. Decât să aibă "buletin" de Betleem, mai important era să fie nazarinean cu locuința, dar mai ales cu viața. Nazarinii erau la evrei ca un fel de călugări, oameni cu viață sfântă închinată lui Dumnezeu. Nazarineanul nazarinenilor, Cel la care au alergat toți doritorii de viață sfântă de atunci și de peste veacuri, era din Betleem, dar mai important, era cel mai curios om în viață. Și noi, dincolo de titulatura de creștini, de ortodocși, de fii ai lui Dumnezeu, stă viața care umple numele de sens și de cinste și ne așează înaintea lui Dumnezeu, cu întipărirea chipului Său limpede imprimată în făptura și lucrarea noastră.

Avem voie să ne temem, să ne simțim nevrednici de planul lui Dumnezeu, de grija Lui, cum s-a simțit și Iosif cel drept, dar să ne îmbărbătăm și să continuăm, până vom primi cununa celui care rabdă până la sfârșit. Mult ne va folosi întru aceasta rămânerea noastră în Biserică, între frați, cu povățuitor duhovnicesc sufletului nostru.

Câte eforturi nu face omul ca să zădărnicească planul lui Dumnezeu, cum a încercat Irod, omorând mii de prunci

martiri! Câtă muncă, cât zăbucium, câtă energie risipită, câtă durere în inimă și în viețile celor care-i ies în cale! Câți alții nu vrea să-și alăture convingându-i să nu mai alerge după lucruri băbești și să se țină de cele palpabile?! Dumnezeu l-a lăsat câțiva ani să-și mai trăiască iluzia de putere și de slavă, dar după moartea lui, a fost uitat de istorie, iar urmașii săi au pierdut tot ce adunase tatăl. Nu mai bine ne silim să luăm împărăția cerurilor, să ne despătimim, să ne luminăm, să-L dobândim pe Dumnezeu?

Să ne aducem aminte de acel "dacă dă Dumnezeu" din străbuni când ne facem un plan, când luăm o hotărâre crucială, să nu ne grăbim, să vorbim cu duhovnicul. Să avem nădejde și încredere în Dumnezeu, să fim atenți la semnele Lui așezate în cale, să dăm să se scoată părțile pentru noi la biserică să se vădească cele de folos, să nu ne înverșunăm când vedem piedici, înverșunarea își are locul doar în lupta pentru curăția inimii.

Să mulțumim lui Dumnezeu, la trecerea în 2019, pentru tot ce am primit bun în 2018, indiferent că a fost dulce sau amar, plăcut ori dureros, greu sau ușor. Toate au fost bune, dacă ni le-a îngăduit Dumnezeu; am crescut, am câștigat experiență, curaj, am învățat să ne ridicăm, să credem, să nădăjduim, să iubim, să nu urâm, să nu facem rău, să fim harnici, luptători, dar și cumpătați, măsurați. La biserică vom mulțumi prin slujba din noaptea trecerii dintre

ani, iar la 1 ianuarie, vom integra în Sf. Liturghie mulțumiri și cereri potrivite momentului.

1 ianuarie—Tăierea împrejur a Domnului, Sf. Vasile cel Mare și Anul nou civil

Începem un nou an, după numărătoarea lumească. Doar cei foarte evlavioși au simțit un nou început la 1 septembrie. Se cuvine să ne punem speranțe în 2019, rugându-ne să lucreze Dumnezeu în fiecare zi și fiecare clipă, în fiecare om, fiecare familie, fiecare comunitate, cu fiecare în parte și cu toți întreolaltă, să ia în stăpânire viața noastră ca un Părinte bun, drept și iubitor, să îi dea sens și tărie, vindecare și pace.

Să fim asemenea Sfântului Vasile: suflete mari, generoase, necruțătoare cu efortul depus în fiecare clipă, gata la orice treabă, dar mereu mai plini de har. Să avem curajul său, înțelepciunea lui, râvna sa, dragostea lui milostivă, bucuria rugăciunii de acasă și de la biserică, asemenea sfântului. Să privim la familia lui, care a dat Bisericii 7 sfinți, și să ne străduim la fel.

După cum Domnul a împlinit porunca dumnezeiască tăindu-se împrejur și primind numele la 8 zile, să ne aducem aminte că și noi la 8 zile am primit numele de creștin și în toate avem să împlinim ruga: "sfințească-se numele Tău".

S-au strâns 7215 lei pentru candelabru.

Programul slujbelor de sărbători:

- **Luni, 31 decembrie, ora 17.00—Vecernie; ora 18.00—Slujbă de mulțumire pentru 2018 și de rugăciune pentru 2019**
- **Marți, 1 ianuarie, ora 9.00—Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți**
- **Duminică, 6 ianuarie, ora 7.00—Utrenie, Sf. Liturghie și Sfințirea cea mare a apei**
- **Luni, 7 ianuarie, ora 9.00—Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți**
- **Vineri, 11 ianuarie, ora 18.00—Sf. Maslu**
- **Sâmbătă, 12 ianuarie, ora 16.00—Vecernie; ora 17.00—Spovedanie. Reintrăm în programul obișnuit.**

Programul mersului cu ajunul Botezului Domnului:

- **Miercuri, 2 ianuarie, începând cu ora 18.00: Vilele V1-V5, apoi blocurile H1-H5**
- **Joi, 3 ianuarie, începând cu ora 18.00: vilele V6-V15, apoi blocurile H6-H8 scara A**
- **Vineri, 4 ianuarie, începând cu ora 18.00: vilele V16-V25, blocul H8 scara B, apoi H9 și H12**
- **Sâmbătă, 5 ianuarie, începând cu ora 17.00: blocurile H13-H17**